

Colectia
Amintiri dintr-o viață de om

Loe Dumitrescu Buzulenga

*Arhimandritul
Roman Braga*

Loe Dumitrescu Busulenga

*Arhimandritul
Roman Braga*

Tipărită cu binecuvântarea
Înaltpreasfințitului
TEOFAN
Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

Editura DOXOLOGIA
Iași, 2013

Am învățat, cu trecerea anilor, că întâlnirile nu sunt întâmplătoare, că punerea față în față a oamenilor nu ține decât foarte puțin de voința lor și că o anume răbdare a așteptării poate fi răsplătită, oricât de târziu, cu vederea a ceea ce ar părea imposibil. Când, prin anii '70, venerabila măicuță Benedicta Braga îmi vorbea, în chilia Prea Cuvioșiei sale de la Văratec, despre Arhimandritul Roman Braga, aflat pe atunci în Statele Unite, Părintele mi se părea un personaj de povestire hagiografică. Atâta durere răzbată din spusele măicuței despre suferințele grozave îndurate de fratele său mai mic în închisoare, apoi de încercările grele prin care trecuse în Mato Grosso și care-i zdruncinaseră amarnic sănătatea, încât mă copleșeau și pe mine tristețea și o milă nesfârșită față de călugărul de departe. Mi-l închipuiam ca pe un mucenic, palid, slab, strivit de chinurile la care fusese supus, ca o imagine dintr-o

icoană bizantină. Și nu doream altceva decât ca măicuța Benedicta să apuce să-și mai vadă o dată fratele înaintea sfârșitului, ca să-și aline dorul și durerea.

Dar istoria, din voia lui Dumnezeu schimbătoare, a îngăduit, printr-o uimitoare potrivire de împrejurări (de fapt, prin iconomia Proniei), ca cei doi frați să se întâlnească și să rămână împreună, amândoi slujind mai departe ortodoxiei noastre românești, deși departe de granițele lor dragi.

Cât despre mine, nici nu-mi închipuiam să am vreodată bucuria de a-l vedea în carne și oase pe părintele Roman.

Dar deodată, în vara anului 1992, au început a umbla prin Văratec vorbe despre o neașteptată venire a părintelui Braga în România și chiar la casa sa (și a măicuței Benedicta) din mănăstirea nemțeană. Zvonurile veneau, se duceau, noi nu îndrăzneau să sperăm. Maica Eufrosina, ucenica maicii Benedicta, se afla într-o stare de așteptare necontenită, dar nu spunea nimic. Oricum, fierberea era mare.